

[Duborg.]

thi det, det konservative Folkeparti tilsigter, er netop en aggressiv Handelspolitik. Naa, deri ligger jo ikke noget nedsættende om selve Politikken, idet en aggressiv Politik under visse Omstændigheder kan være berettiget, men Betegnelsen „aktiv“ dækker ikke.

Jeg vil advare det konservative Folkeparti mod at tro, at Venstre — med Venstre tænker jeg i denne Forbindelse særlig paa Landbruget — er saa naivt, at man kan overbevise det store Flertal af Landmænd om, at deres Vanskeligheder i Eksportspørgsmaal kan afhjælpes ved en forøget Beskyttelse af Industrien. Jeg vil meget advare det konservative Folkeparti mod at fortsætte denne Form for Politik, for den gaar man ikke paa fra vor Side, det bliver kun faa indenfor Landbruget, der staar paa et saadant aandeligt Stade, at det lader sig overbevise af den Form for Økonomi.

Maa jeg yderligere tilføje, at hvis Forholdene skulde stille sig saadan her i Rigsdagen — og det ligger ikke udenfor Mulighedernes Grænse, selv om det i *Dag* ikke er sandsynligt —, at der bliver et Flertal for en protektionistisk Politik i Danmark — vi har før været tæt ved det, der var ikke langt fra en Overenskomst mellem Konservative og Socialdemokratiet, og vi kan komme nærmere til det næste Gang, ja, vi kan komme saa nær, at det bliver Virkelighed; hvis Arbejdsløsheden trækker op som det altoverskyggende politiske faretruende Moment, saa er der vist ikke mange, der svarer for, hvad der kan ske i den Retning, hvis den Situation kommer til at foreligge, at vi skal gaa over til en ny Handelspolitik, en virkelig protektionistisk Politik, f. Eks. som i Tyskland, der jo ikke er udpræget protektionistisk, men betydelig mere end Danmark, hvis man altsaa gaar over til en Politik i Lighed med den tyske Protektionisme, som man vel nok kan kalde den, saa vil der fra Landbrugets Side, og jeg vil tro fra Venstres Side, ud fra almindelige sunde, økonomiske Betragtninger blive forlangt — hvis der er Flertal, kan vi jo ikke hindre en saadan Politik Gennemførelse —, hvad man respekterer i ethvert redeligt protektionistisk Land, at der skal skabes Balance mellem de forskellige Erhvervsgrupper.

Og enhver, der kender lidt til Danmarks Erhvervsforhold, kan ikke nære nogen Tvivl om, at den eneste Maade, der kan skabes Balance paa ved en protektionistisk Politik i Danmark, er, at der ydes Eks-

portpræmier paa de danske Udførselsvarer af en Størrelse, der svarer til den Beskyttelse, som Hjemlandets Industri ved Hjemmesalget nyder.

Lad mig her erindre om de Konsekvenser, en saadan Politik fører ud i. Med den nuværende Beskyttelse her i Landet kan vi altsaa med Rimelighed forlange, at vor Eksport faar en Eksportpræmie af ca. 10 pCt., saa er vi først paa lige Fod. Vil man saa have Beskyttelsen forhøjet til noget lignende som den tyske, der vel nok rundt regnet kan anslaaes til at ligge omkring det dobbelte af den danske, skal vi op paa ca. 20 pCt. Det vil koste 200—250 Mill. Kr. om Aaret.

Hvor man vil faa dette uhyrlige Beløb fra, ja, det behøver vi jo ikke at spekulere paa i *Dag*, men det melder sig den *Dag*, der er et protektionistisk Flertal her i Tinget, og det melder sig med en Styrke og Logik, som ikke vil kunne afvises fra de Konservatives eller fra Socialdemokratiets Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg har tidligere udførligt paavist, at de Beregninger, det ærede Medlem Hr. Duborg har anstillet over Landbrugets økonomiske Forhold i Øjeblikket, hvilede paa et Skøn. Det var ikke Kendsgerninger, det var en skønmæssig Opstilling, som endda efter min Mening ikke var stærkt sagligt underbygget. Jeg har hævdet, at min Mening om de Ting var, at de Produktionsvanskeligheder, som Landbruget i Øjeblikket har, er Vanskeligheder, som et hvilket som helst frit Erhverv maa regne med at komme ud for efter en Højkonjunktur, og at disse Vanskeligheder vil kunne overvindes af det danske Landbrug, uden at nogen Skade sker, men at det, der bliver tilbage, naar disse Vanskeligheder er løst, naar Produktionspriser og Salgspriser kommer til at ligge i et rimeligt Forhold til hinanden, er dette, at da staar store og meget betydelige Dele af det danske Landbrug med en Gæld, de ikke kan forrente. Det er det faktiske Forhold i det danske Landbrug i *Dag*.

Naar derefter de Herrer fra Venstre under denne Debat Gang paa Gang har sagt, at det Finanslovsforslag, der er fremlagt, ikke bærer Vidne om, at man forstaar disse Forhold ude i det danske Landbrug, saa siger jeg: Hvad har de Herrer anvist